

— Այս գիշեր հրդեհն պատահեցաւ մեր Սուրբ Զրիշտակապետ վանուոյ պատկոյց վանքապատկան միջնորոցի մը մէջ, որ վարձու տրուած էր, ու չէնք ըստարկողի մը արեցաւ լրջէն լրջութեամբ և ժողովուրդին բուռն շանքերուն շնորհիւ կարելի եղաւ արգելել հրակին յառաջացումը գէշի վանքը:

● Կիր. 26 Ապրիլ. — Գիշերային և տառաւորեալ ժամերգութիւնը կատարուեցաւ Ս. Թարու-թեան մեր վերնամաստան մէջ. Տ. Մեքսիկայ Սըր-րազան հանդիսիւ պատարագեց Ս. Գերեզմանին վրայ, ապա քարոզեց ՎՏԷՐ Է Ի տեղում յայտ-միկ. (Ծննդ. ԻՐ. 16) քնարանի վրայ. ներկա-յացուց Սոցմոնեան տաճարն իբրեւ ստուեր քը-րիտոնեական Եկեղեցիին. մատենանց այս դերձնայն գերազանցութիւնը իբրեւ իսկական քնարարան Աստուծոյ, իբրեւ տեղի ուր աստուա-

ծային գիտութիւնը կ'աւազուէր, ուր երկնային արդարութեան պատգամները կը քարոզուէին, և ուր մեղքէն ախտաւորեալ և նոյրի իր բուժումը կ'ընդունէին Ազնապէսիւմ Եկեղեցւոյ տիեզերա-կանութեան գաղափարին, իբրեւ այդ մտածու-մին յիշատակարան մատենանց Ս. Թարութեան տաճարը, ուր բոլոր քրիտոնեայ ազգերը կը միա-նան ամէն օր անմահութեան խորտին առջև, իբրեւ այդ գաղափարին ամենէն չեմ ջատա-գովը, իր հորայրական յայնախոհ վերաբերմուն-քովը հանդէպ բոլոր քրիտոնեայ Եկեղեցեաց:

● Գշ. 28 Ապրիլ. — Եգիպտոսի վեհապետ Յուստ Ա. Թագաւորի մահուան իւրը՝ Ս. Պատ-րիարքը ցաւակցական հեռագիր տուաւ Վան. Այլ Մահէն Փաշայի, և այնքանութեան՝ տեղւոյն Եգիպտական չիւպատարան:

Տ. ՅԱՐՈՒԹԻՒՆ ՎԱՐԴԱՊԵՏ ՊԱՐՈՆԵԱՆ

Միաբանութիւնս միշտն ունեցաւ կորեցնելու իր բազմամեայ անդամներէն ձերուսազարդ այս հոգեւորականը. որ Ապրիլ տմար 2ի Յշ. օրը վախճանեցաւ Ս. Քաղաքի միասնական շիրաւ-գանցին մէջ, ուր փոխադրուած էր երկու օրեր առաջ:

Ծնած էր 1862ին, Շապին Գարահիւսարի Արտաթի գիւղը. և, իննամեայ հասակին, իր այ-րիացեալ հորը՝ Դուկասի հետ Կ. Պոլիս փոխադրուելով. ժամանակ մը յայրորդաւոր աշակերտած Օրթոգիւղի, Պայաթի և Զայաթիոյ ազգային նախակրթարաններուն, 1885ին Երեսույզէմ եկած, և, թէև արդէն հասակաւոր երիտասարդ, ընդունուած է Ս. Աթոռոյ ժողովուրդաւորաց վարժա-րանը, որմէ և շրջանաւորտ եղած է 1888ին: Անմիջապէս մտած է Պատրիարքարանի դիւանը, ուր տարի մը իբր օգնական-գիւրանապետ ծառայելէ վերջ, կարգուած է գիւրանապետ. պաշտօն՝ զոր շարունակած էր 1889-1914: Անշնան չէ եղած այդ առթիւ իր ծառայութիւնը՝ ոչ միայն իմիջական-կան և արձանագրական, այլ անաւանդ մուսուրթիւրութեամբ և միակողմանի աշխա-տութեանց մէջ: Կիրթ էր գեղագրութեան և գծագրութեան, մասամբ նաև նկարչութեան մէջ, և այս տեսակէտով ևս օգտակար եղած է, ժողովուրդաւորաց վարժարանի մէջ իբրեւ ուսուցիչ: Վարդապետ ձեռնագրուած է 1892ին՝ հոգեւոր Տ. Թարութիւն վեհապետանէ, որուն գաւառական կիր՝ եղած է նաև տարիներ: 1905էն ի վեր անդամ էր Գահաճարանի Յանձնաժողովոյ. իսկ քանիցս նաև եղած է անդամ Տնօրէն Ժողովոյ: Բնաւորութեամբ բուռն, նկարագրով նախանձախելի, քրտակ իրողը էր Ս. Աթոռոյ: Իբր կ'ուր տարիներէ ի վեր բոլորովին զաղքած էր գործելէ, տա-ռապագին վիճակի մը հետևանքով զատապարտուած ըլլալով դրեթիւ անշարժութեամբ:

Վախճանման վաղորդայնին, ի ժամ Ս. Պատարագի, Ս. Պատրիարք Զայր օծումը կատա-րեց և խոսեցաւ զամբանականը՝ օգնականի գարձի իմայ եկաւ ընտանիքին վրայ. բացառեց թէ քրիտոնեական մտածումին մէջ մաշը վերադարձն է անձին հոն՝ ուսուցիչ եկած էր. ինչպէս մար-մինը կը դառնայ ի հող՝ ուսուցիչ անուած էր, նոյնպէս հոգին կը վերադառնայ անմահութեան կեանքին՝ որ հոգին նախալիկաւ. անոր նախահայրերն էին. երկուսը կեանքը պանդխտութիւն մըն է ուրիմ, և առաքելի մարդը նա է, որուն սրտին մէջ ընդ միշտ վառ կը մնայ իր հոգեկան հայրենքին կարօտը, բուն հոգեւոր և յախտեական կեանքին սէրը: Անոնք, որոնք այսպէս կ'անցընեն իրենց ասուեր կեանքը. երանական զգացումով մըն է որ կ'անցնին միւս կեանքին, աւելի քան ինչպէս իր սիրելի հայրենիքը զարձոյ նոգելը: Ապա ներկայացուց կեանքը հան-գուցեային, և հանգիստ մարմնիւով անոր հոգեւոր:

Յուզարժեալ հարստութեան Լուսարարապետ Տ. Մեքսիկայ Սրբազանի գլխաւորու-թեամբ և մատակցութեամբ բովանդակ Միաբանութեան, աշակերտաց և ժողովրդեան: Զան-գուցեային մարմինը ամփոփուեցաւ Ս. Փրկչի վանուոյ պատկոյց հասարակաց գերեզմանատունը, միաբաններու յաղակցեալ հողարածիւնին մէջ:

Հանգիստ իր հոգեւոր: